

Liderii grupurilor parlamentare încep să negocieze împărțirea posturilor europene importante

Dreapta a câștigat detașat alegerile din acest an pentru Parlamentul European, însă nu a reușit să obțină majoritatea absolută a mandatelor. De aceea, conservatorii din Partidul Popular European (PPE) le-au propus ieri liberalilor și socialiștilor posibilitatea formării unei alianțe în Parlamentul European.

ANDREEA MAGRAON

Parlamentul European trebuie să aibă o majoritate absolută și, în pofida succesului nostru, nici un grup politic nu a obținut majoritatea absolută, deci trebuie negociată", a declarat ieri belgianul Wilfried Martens, președintele PPE.

Martens a vorbit despre o posibilă „cooperare” între cele trei mari familii politice care se află la originea construcției europene, „creștin-democrații din PPE, social-democrații și liberalii”.

În fața unei ascensiuni a „populiștilor și euroscepticilor”, „trebuie mai mult ca niciodată să realizăm această cooperare”, a subliniat liderul PPE. Potrivit rezultatelor alegerilor, PPE a obținut 263 de mandate, urmați de socialiști cu 163 și de liberali, cu 80. Numărul total al europarlamentarilor este de 736.

Liderul grupului parlamentar al liberalilor, britanicul Graham Watson, nu a refuzat această ofertă, dar pare pregătit să pună condiții.

Având în vedere rezultatul alegerilor, „concluzia cea mai logică este găsirea unei alianțe de centru-dreapta pen-

tru a controla acest Parlament, dar ceea ce doarec este o adevărată alianță politică și ideologică, mai degrabă decât un aranjament tehnic așa cum s-a mai făcut în trecut”, a declarat Watson. El s-a referit la „o coaliție de trei partide”, între PPE, liberali și social-democrați.

Conservatorii, apropiați mai degrabă de liberali

Watson a vorbit și despre împărțirea celor mai importante posturi europene. Astfel, susține Watson, dacă liberalii îi vor ajuta pe conservatori să obțină un nou mandat de președinte al Comisiei Europene (care expiră în

Rezultate pe grupuri parlamentare

Grup	număr actual de eurodeputați
EPP (Partidul Popularilor Europeni)	263
PES (Partidul Socialiștilor Europeni)	163
ALDE (Alianța Liberalilor și Democraților pentru Europa)	80
Greens/EFA (Verzii/Alianța Liberă Europeană)	52
UEN (Uniunea pentru Europa Națiunilor)	35
GUENGL (Grupul Confederal al Stângii Unite Europa/Stânga Verde Nordică)	33
IND-DEM (Grupul Independență și Democrație)	19
Deputați neafiliați	91

acest an) pe portughezul Jose Manuel Barroso, atunci „aceștia ar fi poate mai înțelepți dacă nu ar insista să aibă și funcția de președinte al Parlamentului European” și „să o lase liberalilor și social-democraților”, a declarat Watson.

În prezent, funcția de președinte al Parlamentului European este deținută de conservatorul Hans-Gert Pottering.

Ofensiva extremei drepte

Extrema dreaptă și-a adjudecat un număr important de mandate în Parlamentul European în urma alegerilor. Victoria partidelor de extremă

dreaptă s-a datorat perioadei de criză financiară, în care celelalte partide, în special cele de stânga (marile înfrânțe), nu au reușit să-și structureze un discurs coerent, potrivit AFP.

Cele mai mari surprize au avut loc în Olanda, unde Partidul pentru Libertate, formațiune islamofobă, s-a clasat pe locul doi, și în Marea Britanie, unde partidul eurofob Ukip a ieșit pe locul doi, înaintea Partidului Laburist, aflat la putere.

Alegerile europarlamentare din acest an au fost marcate de un absentism record, care s-a ridicat la 43,5%.

Extrema dreaptă trebuie să formeze un grup stabil în PE pentru a avea un impact semnificativ

Expertii consideră că, în pofida rezultatelor favorabile obținute de formațiunile radicale la alegerile europene, totuși va depinde de capacitatea lor de a forma un grup stabil, care să aibă un impact în Parlamentul European (PE), relatează Euronews în pagina electronică. Participarea extrem de scăzută la alegerile europene pare să fi fost în beneficiul partidelor de extremă dreapta. În Austria, Danemarca, Finlanda, Grecia, Ungaria, Italia, Olanda, România și Marea Britanie, extrema dreaptă a realizat progrese moderate sau chiar semnificative, notează publicația electronică EUObserver.

Totuși, în Belgia, Franța și Polonia, extrema dreaptă a cunoscut pierderi importante. În total, partidele de extremă dreapta au acumulat cu opt mandate mai mult decât la alegerile europene din 2004. „Cresterea în importanță a extremei drepte este într-adevăr un semn rău și aceasta este legată clar de recesiunea economică”, a declarat editorul revistei antifasciste lunare Searchlight, din Marea Britanie. „Aceasta este rezultatul complet predictibil al consecințelor sociale ale crizei financiare. Este o tendință deosebit de îngrijorătoare, în special în Austria și Olanda”, a adăugat el. În Olanda, partidul antislimic și antieuropean al lui Geert Wilders a obținut peste 16% din voturi, plasându-l pe a doua poziție în urma creștin-democraților premierului Jan Peter Balkenende.

În Marea Britanie, scandalul deconturilor (izbucnit după ce au fost publicate facturi în care parlamentarii au folosit banii publici pentru a-și moderniza casele, curăța piscinile sau să-și cumpere veselă scumpă) a contribuit la obținerea de către Partidul Național Britanic a primului său mandat în Parlamentul European, în timp ce în Austria Partidul Libertății, principala formațiune de extremă dreapta, a câștigat peste 13 procente, dublându-și rezultatul din 2004. În Finlanda, Partidul Finlandezilor Adevărați, antiimigrație și antieuropean, care are doar cinci mandate în parlamentul național, a câștigat un mandat în legislativul european, din cele 13 atribuite acestei țări. În Ungaria, partidul Jobbik de extremă dreapta intră pentru prima oară în Parlamentul European, cu trei eurodeputați, după ce a ajuns pe poziția a treia, cu 15 procente din voturile exprimate. În România, procentul de șapte procente înregistrat de partidul de extremă dreapta România Mare îi conferă două mandate în Parlamentul European. Diana Iliescu - Mediafax

Absenteism record la alegerile europene. Aproape 60% dintre alegătorii din UE au preferat să stea acasă

Rata de participare la alegerile europene a fost de 43,5 %, ceea ce înseamnă un absentism record de 56,4 %, potrivit unei estimări provizorii publicate duminică seara de Parlamentul European.

În 2004, absentismul a atins 54,6 %. Președintele în exercițiu al Parlamentului European, germanul Hans-Gert Pottering, a „deplâns rata slabă de participare”, apreciind că „partidele politice și presa ar trebui să examineze modalitățile de a-și ameliora modul în care mesajul Parlamentului poate fi transmis”.

Președintele Comisiei Europene Jose Manuel Barroso a considerat implicit că oamenii politici naționali din UE sunt responsabili și ei de interesul scăzut al cetățenilor lor pentru Europa. „Participarea, comparativ cu cea din 2004, nu poate fi satisfăcătoare. Oamenii politici naționali, ale căror dezbateri rămân adeseori centrate pe probleme naționale, trebuie să se prezinte ca niște actori atât naționali, cât și europeni”, a declarat el într-un comunicat.

Circa 388 de milioane de europeni au fost chemați la urne în 27 de state membre. Slovacia 19,6%, Lituania 20,8%, Cehia 27,8%, România 21,2% și Polonia 27,4% au înregistrat cele mai mari rate de absentism. La polul opus se situează țările unde votul este obligatoriu: Belgia (85,8%), Cipru (59,4%), Luxemburg (91%)

Germania (a câștigat dreapta)

CDU (Uniunea Creștin-Democrată)	30,7%	34 locuri
SPD (Partidul Social Democrat)	20,8%	23 locuri
GRUNE (Verzii)	12,1%	14 locuri

Creștin-democrații conduși de cancelarul Angela Merkel s-au distanțat foarte mult de partenerii lor de coaliție, social-democrații. Această victorie este importantă pentru cancelarul conservator Angela Merkel care se pregătește pentru legislativele din toamnă.

Danemarca (a câștigat stânga)

Partidul Social Democrat	21,2%	3 locuri
Partidul Liberal	20,2%	3 locuri
Partidul Socialist Popular	16%	3 locuri

Luxemburg (a câștigat dreapta)

CSV (Partidul Popular Social Creștin)	31,3%	3 locuri
DP (Partidul Democrat)	19,2%	1 loc
LSAP (Partidul Socialist al Muncitorilor)	19%	1 loc

Republica Cehă (a câștigat dreapta)

ODS (Partidul Democraților Civici)	31,4%	9 locuri
CSSD (Partidul Social Democrat)	22,3%	7 locuri
KSCM (Partidul Comunist)	14,1%	4 locuri

Marea Britanie (a câștigat dreapta)

Partidul Conservator	29%	24 locuri
Ukip	17%	13 locuri
Partidul Laburist	15%	11 locuri

Olanda (a câștigat dreapta)

Partidul Creștin-Democrat	19,9%	5 locuri
Partidul pentru Libertate	17%	4 locuri
Partidul pentru Animale	12,1%	3 locuri

Partidul Laburist, aflat la guvernare, a suferit una dintre cele mai dezastruoase înfrângeri din istoria sa, ieșind pe locul al treilea, după formațiunea eurofobă Ukip.

Irlanda (a câștigat dreapta)

FG (Partidul Irlanda Unită)	29,1%	4 locuri
FF (Partidul Republican)	24%	3 locuri
Lab. (Partidul Laburist)	13,9%	2 locuri

Belgia (a câștigat dreapta)

CD&V (Creștin-democrații & Flamanzi)	15,1%	3 locuri
Open VLD (Democrații & Liberalii Flamanzi)	13%	3 locuri
VI. Belang (Interesul Flamand)	10,2%	2 locuri

Franța (a câștigat dreapta)

UMP (Uniunea pentru o Miscare Democrată)	28%	30 de locuri
PS (Partidul Socialist)	16,8%	14 locuri
Europa Ecologică	16,2%	14 locuri

Surpriza cea mare în Franța au făcut-o ecologistii, partidul lor, Europa Ecologică, obținând 16,2% din voturi, aproape cât opoziția socialistă.

Portugalia (a câștigat stânga)

PPD/PSD (Partidul Social Democrat)	31,6%	8 locuri
PS (Partidul Socialist)	26,5%	7 locuri
BE (Blocul Stângii)	10,7%	3 locuri

Spania (a câștigat dreapta)

PP (Partidul Popular)	42,2%	23 de locuri
PSOE (Partidul Socialist)	38,5%	21 locuri
CpE (Coaliția pentru Europa)	5,1%	2 locuri

Austria (a câștigat dreapta)

OVP (Partidul Popular Austriac)	29,7%	6 locuri
SPO (Partidul Social Democrat Austriac)	23,8%	5 locuri
Marin (Lista Dr. Martin - pentru democrație, responsabilitate, justiție)	17,9%	3 locuri

Italia (a câștigat dreapta)

PdL (Partidul Poporului Libertății)	34,7%	29 de locuri
PD (Partidul Democrat)	26,3%	22 locuri
LN (Liga Nord)	9,5%	8 locuri

Malta (a câștigat stânga)

MLP (Partidul Laburist)	55%	3 locuri
PN (Partidul Naționalist)	41%	2 locuri

Slovenia (a câștigat dreapta)

SDS (Partidul Democrat Sloven)	26,9%	2 locuri
SD (Social Democrat)	18,4%	2 locuri
N.Si (Noua Slovenia - Partidul Popular Creștin)	16,3%	1 loc

Suedia (a câștigat stânga)

Partidul Social Democrat	24,6%	5 locuri
Partidul Coaliției Moderate	18,8%	4 locuri
Partidul Liberal	13,6%	3 locuri

Suedia va trimite în acest an în premieră un europarlamentar care provine din Partidul Piratilor care susține schimbul liber de fișiere între utilizatorii de internet

Finlanda (a câștigat dreapta)

KOK (Partidul Coaliției Naționale)	23,2%	3 locuri
KESK (Partidul de Centru)	19%	3 locuri
SDP (Partidul Social Democrat)	17,5%	2 locuri

Estonia (a câștigat centru)

KE (Partidul Estonian de Centru)	26%	3 locuri
ER (Partidul Reformist Estonian)	15,3%	1 loc
IRL (Uniunea Pro Patria și Res Publica)	12,2%	1 loc

Letonia (a câștigat dreapta)

PS (Uniunea Civică)	24,3%	2 locuri
SC (Armonia Centru)	19,5%	2 locuri
PCTVL (Partidul pentru Drepturile Omului în Letonia Unită)	9,6%	1 loc

Lituania (a câștigat dreapta)

TS-LKD (Uniunea Lituaniană Creștin-Democrată)	25,6%	4 locuri
LSDP (Partidul Social Democrat)	19%	3 locuri
TT (Partidul Ordine și Justiție)	12,5%	2 locuri

Polonia (a câștigat dreapta)

PO (Platforma Civică)	44,3%	25 locuri
PIS (Partidul Lege și Justiție)	27,4%	15 locuri
SLD-CL (Uniunea Laburistă)	12,3%	7 locuri

Slovacia (a câștigat stânga)

SMER (Social democrați)	32%	5 locuri
SDKU-DS (Uniunea Creștin-Democrată)	19,9%	2 locuri
SMK-MPK (Partidul Coaliției Ungare)	11,3%	2 locuri

România (a câștigat stânga)

PSD + PC	31,0%	11 locuri
PD-L	29,7%	10 locuri
PNL	14,5%	5 locuri

Bulgaria (a câștigat dreapta)

GERB (Cetățeni pentru dezvoltarea europeană a Bulgariei)	26,1%	5 locuri
BSP (Coaliția pentru Bulgaria)	18,8%	4 locuri
ATAKA (Miscarea pentru Drepturi și Libertăți)	11,4%	2 locuri

Grecia (a câștigat stânga)

PA.SO.K (Miscarea Socialistă paneuropeană)	36,7%	9 locuri
N.D. (Noua Democratie)	32,3%	7 locuri
K.K.E (Partidul Comunist Grecesc)	8,3%	2 locuri

Cipru (a câștigat dreapta)

DISY (Coaliția Democrată)	35,6%	2 locuri
AKEL (Partidul Progresist al Muncitorilor)	34,9%	2 locuri
DI.KO (Partidul Democrat)	12,2%	1 loc

Ungaria (a câștigat dreapta)

Fidesz	56,3%	14 locuri
MSZP (Partidul Socialist)	17,3%	4 locuri
JOBBIK (extrema dreaptă)	14,7%	3 locuri

Competențele Parlamentului European au crescut neîntrerupt

Competențele Parlamentului European au crescut de la an la an. Parlamentul are ultimul cuvânt în adoptarea bugetului Uniunii Europene și în desemnarea președintelui Comisiei Europene și a membrilor acesteia.

Procesul legislativ

Deputatul european întocmește, în cadrul unei comisii parlamentare, un raport privind o propunere de lege prezentată de către Comisie, singura instituție care are drept de inițiativă legislativă. Comisia parlamentară votează acest raport și, eventual, îl modifică. Parlamentul revizuește sau adoptă textul în sedința de plen. Această procedură se repetă o dată sau de mai multe ori până se ajunge la un acord cu Consiliul.

Domeniile în care Parlamentul nu are decât un rol consultativ sunt politica industrială, politica agricolă, fiscalitatea. În unele cazuri, Tratatul prevede că procedura de consultare este obligatorie, în temeiul bazei juridice, iar propunerea nu poate dobândi forță de lege decât dacă Parlamentul și-a dat avizul. În acest caz, Consiliul nu are competența de a lua singur o decizie.

Bugetul

Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene constituie împreună autoritatea bugetară a Uniunii Europene, care stabilește, în fiecare an, cheltuielile și veniturile acesteia.

Competența de control

Controlul se exprimă prin dreptul de petiționare al cetățenilor europeni, care pot solicita remedierea unor chestiuni ce țin de sfera de activitate a UE. De

asemenea, Parlamentul numește un Ombudsman, care încearcă să găsească o soluție amiabilă pentru plângerile persoanelor împotriva instituțiilor sau organelor comunitare.

De asemenea, Parlamentul poate face anchete (cum este cazul închisorilor CIA), care să investigheze dacă reglementările UE au fost încălcate în anumite domenii.

Controlul financiar

Parlamentul European poate controla domeniul economic și monetar, prin numirea Președintelui, vicepreședintelui și membrilor Comitetului Director al Băncii Centrale Europene care trebuie să obțină aprobarea Parlamentului European înainte de a fi numiți de către Consiliu (o procedură similară este de pildă și în Parlamentul României la numirea șefului BNR). Președintele BCE prezintă raportul anual în fața Parlamentului European, reunit în sedință plenară.

Controlul asupra Comisiei și Consiliului

Parlamentul European are un cuvânt important de spus și în ceea ce privește numirea Comisiei Europene - Guvernul Uniunii, președintele fiind numit de către Consiliu cu majoritate de voturi, iar Parlamentul poate sau nu să aprobe această numire. De comun acord cu Președintele desemnat, statele membre numesc comisarii, colegiul comisarilor fiind apoi aprobat în ansamblul său de către Parlament.

FOTO: AFP/Mediafax Foto